

Mindenki hisztériázik az eredmények miatt, csak nem tudom, hogy miért. **A felelősség nagyon sokrétű.**

Az érettségizőink fele 9-10. osztályban még szakiskolás volt, a matematikát és az általános műveltségi tárgyakat heti egy-két órában tanulták. Olyan tananyagból kellett most érettségizniük, amit nem tudtak, és nem is fogják tudni, ha a fejük tetejére állítjuk őket, és kézen járunk mi is, akkor sem.

Ezek a gyerekek nagyon sokat kaptak az iskolától. Ők lesznek azok, akik dolgozni fognak, házat építenek, autót, csapatot szerelnek. Ők lesznek a termelők, akik eltartják az elméleti líceumot végzetteket. Akik nálunk végeztek, sokan már házat építettek, traktort vezetnek, családjuk van, eltartják magukat. **Nem várják a segílyt, mint sok egyetemet végzett.**

A gyerekeink nagy része a szakdiplomáért és a hajtási engedélyért jött, nem azért hogy érettségi diplomát szerezzen, ezt meg is mondták. Az érettségi diplomáért hajtóknak le kellett volna ülniük tanulni.

A kérdés, hogy mi a cél: a szakmai iskolásnak kell-e feltétlenül érettségi diploma. Az elméleti szakon járónak kell, nekik más lehetőségük nincs. **A megoldást abban látom, hogy minden gyermeket abból érettségiztessenek, amit tanult.**

Azt mondták, azért hozzák a reformokat, hogy a magánórák számát lecsökkentsék, de ezek száma rettenetesen megnőtt az új érettségi rendszer miatt.

Mert van egy nagy szakadék a tananyag és az érettségi kérelmek között. Nem azt kérik, amit tanítunk a program szerint, hanem úgy kezelik a tanulót, mint egy tudóst: a négy év alatt tanultakból tudnia kell egy szintézist készíteni.

A másik gond a szakmai líceumokban, hogy Udvarhelyen az elméleti oktatásban résztvevők száma nagy, 45 százalék elméleti líceumba, 55 százalék szaklíceumba jár, **máshol ez az arány 30-70 százalékos.**

Nyolcadik osztály után a jobb képességű gyermekek elméleti líceumba mennek, a gyengébb képességűek szaklíceumba, és ezektől is ugyanazt várják el, mint a legeslegjobbaktól.

Mindenki hibás, a rendszer, a tanuló, a szülő, a tanár. A tanár és a szülő győzze meg a gyereket, hogy ezentúl kemény tanulással lesz érettségi diplomája.

A tanár kezéből minden eszközt kivettek, nem tudja a gyerekeket rászorítani a tanulásra, fegyelemre. 5-8. osztályban nem lehet buktatni, a jó képességű és fegyelmezett gyermekeket összetették a gyenge képességű, fegyelmezetlenekkel. Utóbbiakból elég 2-3 egy osztályban ahhoz, hogy rontsa a színvonalat, az egész közösséget magával rántsa.

A szülők külföldön dolgoznak, nincs aki nevelje a gyermekeket, azt csinálnak, amit akarnak. A Bethlen negyed este tízkor omlik szembe az emberrel, mennek a gyermekek diszkóba.

A gyermekek nagy része nem tett meg mindent, hogy sikerüljön az érettségije, **a tanárok nem**

merték bevállalni, hogy ne a kötelező tananyagot oktassák.

Nem vállalták fel a tanfelügyelőség előtt, hogy az érettségire készítsék fel a gyerekeket. Ez a fiataloknál érthető is, mert őket megbüntetik, ha rajtakapják, és nem tehetik le a fokozati vizsgáikat.

A szaklíceumokba szociális szempontból is hátrányosabb helyzetűek kerülnek, míg az úgynevezett elit líceumokba, amelyek nem a tanároktól elitek, hanem a jó képességű gyermekektől, a jobb anyagi háttérűek. A gimnáziumokban egy évfolyamon 5-10-en kapnak szociális alapon ösztöndíjat, a mi iskolánkban 150-en, szinte mindannyian.

Itt egész érettségi alatt nem volt egyéb, csak ellenőrzés, kosornyázás. **Az ellenőröket ellenőrök ellenőrizték, akiket további ellenőrök figyeltek.**

A gyerekeket gumibotos, bilincses rendőrök igazoltatták többször az ajtóban, rikácsolással, ordítózással, leskelődéssel fogadták őket.

Az ellenőrök futottak ide-oda a gyerekekkel, rázták, tépték őket. Mi nem ehhez szoktattuk a gyermeket, normálisan, szépen beszéltünk vele, úgy, ahogy egy gyermekkel kell bánni.

A gyerekek egy ismerős arcot nem láttak, mert minket, igazgatókat a titkársággal és a tanárokkal együtt kiraktak az iskolából, **be se tehettük a lábunkat.**

Bizottsági tagként nem engedték meg azt sem, hogy megnézzük a tételeket, hibásak-e. Ránk ordítottak, hogy nem szabad.

A tételeket pedig sejtésem szerint olyanok állítják össze, akiknek **fogalma sincs a szakközépiskolások programjáról**

, olyanok fordítják, akik nem ismerik a szakkifejezéseket, mert sok hiba volt bennük.

A differenciált érettségi lenne a megoldás, amivel csak bizonyos egyetemi szakokra lehet

beiratkozni. Most mindenki mehet akármilyen egyetemre, a filológiát végzettek mehetnek mérnökre, sokszor az 5-8. osztályos alapokat sem tudják, mondjuk fizikából, és valahogy átbukdácsolják az egyetemet. Belőlük soha nem lesz olyan szakember, mint abból, aki már a líceumban is ezt tanulta.